

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: J.Š., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ž., proti odporcovi: **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, Župné námestie č. 13, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ podaním označeným ako žaloba, doručeným na Krajský súd v Trenčíne dňa 29.10.2009, sa domáhal, aby súd začal konanie proti nečinnosti odporcu a žiadal, aby mu uložil povinnosť podať dovolanie na základe jeho podnetu vo veci vedenej na Okresnom súde v Žiline sp. zn. 34T 58/2008.

Krajský súd v Trenčíne uznesením, č. k. 11S/80/2009-7 zo dňa 25. novembra 2009 postúpil vec na konanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky postupom podľa § 250d ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 2 a s § 103 z dôvodu jeho vecnej príslušnosti.

Žalobca na výzvu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doplnil žalobu podaním doručeným tomuto súdu dňa 26.3.2010 tak, že žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal postup a zákonnosť resp. nečinnosť Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní vedenom o podnete na podanie dovolania a uložil mu povinnosť konať a podať dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 34T 58/08 z 13.2.2009 v súlade s ust. § 369 ods. 1 a § 371 ods. 1, písm. b/ Tr. poriadku.

Odporca po doručení žaloby podal k nej vyjadrenie a predložil spisový materiál vo veci konania vedenom pod č.sp.zn. 22 123/08-61/D/925. Vyjadril názor, že návrh navrhovateľa proti nečinnosti Ministerstva spravodlivosti SR v konaní o podnete navrhovateľa na podanie dovolania je neopodstatnený. Poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu v Žiline č.k. 34T 58/2008 z 13. februára 2009 bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi obv. J. - navrhovateľom, obv. S., obv. F. a prokurátorom Okresnej prokuratúry Žilina. Konštatoval, že podľa § 334 ods. 4 Tr. poriadku proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1, písm. c/ - zásadným spôsobom bolo

porušené právo na obhajobu. Tvrdil, že Minister spravodlivosti SR nemôže v predmetnej veci ods. J. - navrhovateľa, podať dovolanie proti rozsudku Okresného súdu v Žiline č.k. 34T 58/2008 z 13. februára 2009, pretože to Trestný poriadok nedovoľuje. Súčasne uviedol, že o tom, že proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, bol navrhovateľ listom zo dňa 30. júla 2009 upovedomený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 O.s.p. prejednal návrh navrhovateľa a spisový materiál odporcu vedený o konaní Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo veci podnetu navrhovateľa na podanie dovolania pod č. sp.zn. 22 123/08-61/D/925 v zmysle ustanovenia § 250t O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250t ods. 4 a dospel k záveru, že návrh nie je prípustný.

Podľa ust. § 244 ods. 1, 2, 3, 4 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Sudy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

Podľa § 250t ods. 1 až 8 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Prokurátor môže podať návrh podľa odseku 1, ak orgán verejnej správy je v konaní nečinný aj po upozornení prokurátorom.

Orgán verejnej správy, proti ktorému návrh smeruje, je povinný bezodkladne po doručení návrhu predložiť súdu vyjadrenie k návrhu a príslušný

spis. K rozhodnutiu o návrhu si súd môže vyžiadať stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

Súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. **Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.**

Navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v preskúmvanej veci neboli splnené podmienky v zmysle citovaných právnych noriem Občianskeho súdneho poriadku odôvodňujúce vyhovaniu návrhu smerujúceho proti nečinnosti konania odporcu o podnete navrhovateľa na podanie dovolania proti rozsudku Okresného súdu Žilina 34T 58/2008 zo dňa 13. februára 2009.

Z predloženého spisového materiálu odporcu súd zistil, že navrhovateľ podal na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podnet na podanie dovolania podľa § 369 Trestného poriadku proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 34T 58/2008 zo dňa 13.2.2009, pretože postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho práva v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Žiadal, aby Minister spravodlivosti Slovenskej republiky po preskúmaní veci podal dovolanie proti označenému rozsudku súdu podľa § 371 ods. 1, písm. b/, c/ Trestného poriadku. Podnet na dovolanie odôvodňoval tým, že vo veci konala samosudkyňa, pričom obvineným ukladala súhrnné tresty a skoršie tresty boli uložené senátom, čo je v rozpore s § 349 ods. 1, 2 Trestného poriadku a je daný dovolací dôvod § 371 ods. 1, písm. b/ Trestného poriadku a súčasne uviedol, že je toho názoru, že došlo aj k zlyhaniu ex offio obhajcov, ktorí sa veci len formálne zúčastnili a konali v príkrom rozpore s ust. § 44 Tr. poriadku, čím by mohli byť dané dôvody v zmysle § 371 ods. 1, písm. c/ Tr. poriadku. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky navrhovateľovi listom zo dňa 30.7.2009 oznámilo, že proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, nie je prípustné odvolanie ani dovolanie.

Podľa názoru súdu zo skutkových zistení v danej veci teda vyplýva, že navrhovateľ návrhom sa domáhal začatia konania proti nečinnosti Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, odporcu, vo veci jeho podnetu na podanie dovolania podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku a žiadal v tomto konaní uložiť odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť tak, že súd mu uloží povinnosť podať dovolanie proti rozsudku súdu, ktorým bol uznaný vinným a bol mu uložený trest podľa trestnoprávnych predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že rozhodovanie Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky o tom, či podá alebo nepadá dovolanie podľa Trestného poriadku patrí do právnej úpravy verejného práva a nie je možné takéto rozhodovanie považovať za rozhodovanie správneho orgánu v oblasti verejnej správy, keďže ide výlučne o právomoc, ktorá vyplýva z ustanovení Trestného poriadku a týka sa teda vecí trestnoprávneho charakteru, z ktorých dôvodov posudzovanie konania Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky o podnete na podanie dovolania proti rozhodnutiu súdu o vine a treste, a teda aj v prípade jeho nečinnosti, nemôže byť predmetom súdneho prieskumu podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval návrh navrhovateľa v danej veci za neprípustný a preto jeho návrh podľa § 250t ods. 4 O.s.p. zamietol.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nemal v tomto konaní úspech, súd vyslovil, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov tohto konania v zmysle § 250t ods. 5 O.s.p.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 19. mája 2010

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth